

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Suneghové a soudkyň Mgr. Soni Burešové a Mgr. Lucie Králové ve věci exekuce

oprávněné: **MONTY INVEST s. r. o.**, IČO 083 86 234
sídlem Zbraslavská 12/11, 159 00 Praha 5

proti
povinnému: **Ing. J.P.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Lubomírem Müllerem
sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 13

pro 2 985 785 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na odklad exekuce
k odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 4. dubna 2024, č. j. 15
EXE 2685/2023-90,

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se zrušuje** a řízení o návrhu povinného na odklad exekuce, podaném
dne 2. 4. 2024, **se zastavuje**.

Odůvodnění:

- Napadeným usnesením soud I. stupně odložil exekuci, vedenou soudním exekutorem Mgr. Zdeňkem Ráčkem, Exekutorský úřad Žďár nad Sázavou, na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 13. 7. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-20, a to do pravomocného rozhodnutí Městského soudu v Praze o vydání předběžného opatření vedeného pod sp. zn. MSPH 76 INS 5343/2024.
- Rozhodl tak o návrhu povinného, který byl doručen soudnímu exekutorovi dne 2. 4. 2024 a ve kterém povinný uvedl, že žádá o odklad dražby nařízené na 10. 4. 2024, neboť proti němu bylo dne 27. 3. 2024 zahájeno insolvenční řízení. Soudní exekutor návrhu nevyhověl, neboť podal dne 2. 4. 2024 k insolvenčnímu soudu návrh na nařízení předběžného opatření dle § 82 odst. 2 písm. b) zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) [dále jen „insolvenční zákon“]. Z podnětu oprávněné ze dne 2. 4. 2024 soud I. stupně zjistil, že oprávněná žádala soudního exekutora, aby v rámci insolvenčního řízení navrhl vydání předběžného opatření, kterým by insolvenční soud omezil účinky zahájeného insolvenčního řízení a umožnil dokončit prodej nemovitých věcí povinného v dražbě. Z dražební vyhlášky ze dne 4. 3. 2024, č. j. 179 EX 2202/23-92, soud I. stupně zjistil, že soudní exekutor nařídil dražbu na 10. 4. 2024. Z insolvenčního rejstříku soud I. stupně zjistil, že dne 27. 3. 2024 podal povinný insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení, dne 27. 3. 2024 byla vydána vyhláška o zahájení insolvenčního řízení a dne 3. 4. 2024 podal soudní exekutor návrh na vydání předběžného opatření dle § 82 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona. Soud I. stupně uvedl, že se sice jedná již o čtvrtý návrh povinného na odklad exekuce, ale v tomto návrhu uvádí povinný jiné důvody pro odklad, když proti němu bylo zahájeno insolvenční řízení. S odkazem na § 266 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 54 odst. 11 ex. řádu soud I. stupně uvážil, že ani v tomto případě povinný neprokázal vyšší míru pravděpodobnosti, že dojde k zastavení exekuce, ale dle názoru soudu I. stupně by dražba nemovitých věcí povinného neměla dne 10. 4. 2024 proběhnout, když dosud nebylo rozhodnuto

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.

o návrhu soudního exekutora na vydání předběžného opatření. Soud I. stupně proto exekuci odložil, a to do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o návrhu soudního exekutora na vydání předběžného opatření.

3. Proti tomuto rozhodnutí podala oprávněná včasné a přípustné odvolání. Namítala, že insolvenční Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 4. 4. 2024, č. j. MSPH 76 INS 5343/2024-A-7, návrhu soudního exekutora vyhověl a nařídil předběžné opatření, kterým soudnímu exekutorovi umožňuje provést již nařízenou exekuci s omezením, aby výtěžek dosažený zpeněžením nemovitých věcí povinného byl po dobu probíhajícího insolvenčního řízení deponován na účtu soudního exekutora do doby, než bude možné takto získaný výtěžek exekuce vydat insolvenčnímu správci do majetkové podstaty insolvenčního dlužníka Ing. Jana Pleinera, nebo do doby, než pominou účinky dle § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona. V daném případě se jedná již o čtvrtý návrh povinného na odklad exekuce; povinný se toliko snaží oddálit vymožení peněžitého plnění. Povinný, který již vyčerpal všechny obstrukční úkony, podal dne 27. 3. 2024 insolvenční návrh, kterým se opětovně pokusil oddálit provedení dražebního jednání nařízeného na 10. 4. 2024. Insolvenční soud nařízením předběžného opatření provedení dražby umožnil. Soud I. stupně však zcela překvapivě a nepředvídatelně návrhu povinného vyhověl, ač povinný neprokázal, že exekuce bude zastavena. Přesto by neměla 10. 4. 2024 dražba proběhnout, když nebylo dosud rozhodnuto o návrhu na předběžné opatření. Soud I. stupně proto exekuci odložil, a to nejenom do doby rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření, ale dokonce do doby právní moci takového rozhodnutí. S tím oprávněná nesouhlasí, takovým postupem je zcela pominut smysl a účel nařízeného předběžného opatření, které je vykonatelné bez ohledu na právní moc.
4. Oprávněná navrhovala, aby odvolací soud napadené rozhodnutí soudu I. stupně změnil tak, že se návrh povinného na odklad exekuce zamítá.
5. Povinný ve vyjádření k odvolání uvedl, že soudní exekutor již dne 8. 4. 2024 dražbu nařízenou na 10. 4. 2024 odložil. Domáhat se zamítnutí návrhu povinného na odklad dražby nařízené na 10. 4. 2024 je proto bezpředmětné.
6. Povinný navrhoval, aby odvolací soud odvolání oprávněné jako nedůvodné zamítl.
7. Odvolací soud dle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů [dále jen „ex. řád“], ve spojení s § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád [dále jen „o. s. ř.“] přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející, aniž nařizoval jednání [§ 254 odst. 8 o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání oprávněné je opodstatněné, když předně nebyly splněny podmínky řízení pro projednání a rozhodnutí o návrhu povinného na odklad exekuce.
8. Podle § 52 odst. 1 ex. řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
9. Odklad exekuce je upraven v § 54 odst. 11 ex. řádu tak, že i bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena. Toto ustanovení je obdobou ustanovení § 266 odst. 2 o. s. ř., dle něhož může soud i bez návrhu povinného odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268 o. s. ř.). Naplnění předpokladů, kdy lze očekávat zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) vyplývá z toho, že tu je nějaký důvod, jenž lze podřadit pod ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) – h) o. s. ř. a že pro takový zastavovací důvod či důvody bylo u příslušného orgánu zahájeno řízení a lze tak očekávat reálně zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce). Podmínkou odkladu exekuce podle § 266 odst. 2 o. s. ř. je tedy kvalifikovaně založená pravděpodobnost, že mohou nastat okolnosti předjímané ustanovením § 268 o. s. ř., v důsledku čehož lze očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven.

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.

10. V daném případě však povinný podáním, doručeným soudnímu exekutorovi dne 2. 4. 2024, odklad exekuce nenavrhoval. Povinný toliko žádal odložení dražby nařízené na 10. 4. 2024 z důvodu, že na něj bylo 27. 3. 2024 nařízeno insolvenční řízení. Povinný tedy toliko žádal, aby nebyla dražba realizována, když tomu brání zahájené insolvenční řízení.
11. Podle § 254 odst. 1 o. s. ř. se na výkon rozhodnutí užije ustanovení předcházejících částí, není-li v této části uvedeno jinak. Rozhoduje se vždy usnesením.
12. Podle § 103 o. s. ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).
13. Podle § 104 odst. 1 věty první o. s. ř. jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.
14. Zda jsou splněny podmínky řízení, zkoumá soud i při rozhodování o návrhu na odklad exekuce. V daném případě povinný odklad exekuce ve smyslu § 266 o. s. ř. vůbec nenavrhoval. S ohledem na skutečnost, že proti němu bylo zahájeno insolvenční řízení, toliko žádal, aby se dražba dne 10. 4. 2024 nekonala. Řízení o návrhu na odklad exekuce proto vůbec nelze vést. Pro úplnost v daném případě nelze ani očekávat, že exekuce bude zastavena, jak uvedl soud I. stupně, a rozhodovat o odkladu exekuce ex officio.
15. Dle názoru odvolacího soudu postupoval soud I. stupně nesprávně, jestliže o návrhu povinného na odklad exekuce rozhodl, aniž byly splněny podmínky řízení. Nebyl-li podán návrh na zahájení řízení o odkladu exekuce, nebylo možné takový návrh projednat a rozhodnout o něm.
16. Z vyložených důvodů postupoval odvolací soud podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. a napadené usnesení soudu I. stupně zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. c) o. s. ř. řízení o návrhu povinného na odklad exekuce podaném dne 2. 4. 2024 zastavil.
17. O nákladech odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť o nákladech úspěšné oprávněné bylo ve všech stádiích exekuce rozhodnuto již soudem I. stupně v pověření soudního exekutora. Náklady exekutora a oprávněné [§ 87 ex. řádu] určí exekutor příkazem k jejich úhradě dle § 88 ex. řádu.
18. Nad rámec uvedeného odvolací soud považuje za nezbytné uvést následující:
19. V daném případě se z insolvenčního rejstříku podává, že bylo dne 27. 3. 2024 u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 76 INS 5343/2024 zahájeno insolvenční řízení vůči povinnému na základě jeho návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení, téhož dne nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení. Městský soud v Praze vydal dne 4. 4. 2024 usnesení č. j. MSPH 76 INS 5343/2024 -A-7, kterým nařídil předběžné opatření, jímž omezil účinek spojený se zahájením insolvenčního řízení v § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona tak, že soudnímu exekutorovi Mgr. Zdeňku Ráčkovi umožnil provést exekuci vedenou pod sp. zn. 179 EX 2202/23 prodejem nemovitých věcí povinného v usnesení popsanych s omezením, aby výtěžek dosažený zpeněžením byl po dobu probíhajícího insolvenčního řízení k dispozici v tomto řízení; usnesení o vydání předběžného opatření bylo téhož dne zveřejněno v insolvenčním rejstříku. Proti tomuto usnesení podal povinný dne 26. 4. 2024 odvolání a téhož dne byla věc předložena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o podaném odvolání. Vrchní soud v Praze věc převzal 29. 4. 2024. O odvolání povinného dosud nebylo rozhodnuto.
20. Podle § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona **se zahájením insolvenčního řízení se spojují tyto účinky: výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést.**

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.

21. Podle § 82 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona **může insolvenční soud předběžným opatřením v době do rozhodnutí o insolvenčním návrhu omezit** z důvodů hodných zvláštního zřetele **způsobem stanoveným v předběžném opatření některý z účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení uvedených v § 109 odst. 1 písm. b) a c)**, neodporuje-li to společnému zájmu věřitelů.
22. Dle ustálené judikatury Nejvyššího soudu lze provést dražbu a udělit příklep dříve než předběžné opatření, jímž insolvenční soud podle § 82 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona umožnil soudnímu exekutorovi provést dražbu, nabylo právní moci, neboť účinky rozhodnutí insolvenčního soudu o předběžném opatření podle § 82 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona nastávají okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku [§ 89 odst. 1 insolvenčního zákona]. Ani podání odvolání (opravného prostředku) proti usnesení insolvenčního soudu o předběžném opatření podle § 82 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona nemá ve vztahu k předběžným opatřením umožněnému provedení exekuce suspenzivní účinek. Není-li překážkou provedení exekuce zahájení odvolacího řízení o posuzovaném předběžném opatření, nemůže mít na provedení exekuce či výkonu rozhodnutí zpětně vliv ani výsledek odvolacího řízení, tedy i takového rozhodnutí odvolacího soudu, v důsledku něhož předběžné opatření zaniklo. Tyto závěry zohledňují rovněž legitimní očekávání vydražitele, jehož právní jistotu v těchto souvislostech nelze opomenout [srov. zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2015, sp. zn. 29 Cdo 2233/2015, uveřejněné pod číslem 59/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení ze dne 16. 2. 2016, sp. zn. 26 Cdo 3811/2014, uveřejněné pod číslem 18/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2018, sp. zn. 20 Cdo 5903/2017].
23. Z uvedeného zřetelně vyplývá, že **jedním z účinků zahájení insolvenčního řízení, a to ze zákona, je, že nelze exekuci provést, tj. ani prodat v dražbě nemovité věci povinného.** Z uvedeného dále vyplývá, že **účinky předběžného opatření dle § 82 odst. 2 písm. b) insolvenčního zákona, kterým insolvenční soud vyjadřuje svou vůli nezasahovat do exekučního řízení a probíhající dražby nemovitých věcí, nastávají okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku, tj. v daném případě nastaly dne 4. 4. 2024, a není proto důvodu s provedením dražby umožněné předběžným opatřením vyčkávat do právní moci usnesení, jímž bylo předběžné opatření nařízeno.** Jak ostatně uvedl Nejvyšší soud v rozhodnutí R 59/2016 „představa dovolatele, podle níž by možnost soudního exekutora provést pravomocně nařízenou exekuci prodejem nemovitých věcí ve vlastnictví druhého povinného byla vázána (až) na právní moc usnesení o předběžném opatření, by efektivitu předběžného opatření insolvenčního soudu výrazně eliminovala.“

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. d) o. s. ř.].

Praha 13. května 2024

JUDr. Iva Suneghová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.